

броилъ 20-тѣ хиляди лева и взелъ торбата съ мисълта че е станалъ притежателъ на много голѣмо богатство; като си отива у дома, еврейнатъ разгърналъ торбата, но що да види? Само мостратата била истински диамантъ, а другото — обикновени стѣкла. Така и вие може да носитѣ тази торба у васъ и да мислитѣ, че сте богати, но като я разтворите, ще видите, че е пълна съ джамчета. По закона за наслѣдството нашитѣ прадѣди ни оставятъ нѣкое богатство, и то е добродѣтель, а другото е джамчета — то е злато у насъ. И тъй, ние имаме едно фалшиво схващане за живота; ние мислимъ, че сме добри, когато не сме, сир., мислимъ, че имаме извѣстенъ капиталъ, когато, въ сжщностъ, още го нѣмаме. Значи, имаме една фалшива основа за живота. Апостолъ Павелъ, като се обръща къмъ тогавашнитѣ християни, казва: „Никой не може да положи друго основание, освѣнъ това, което Христосъ е положилъ“. А Христосъ казва „Не дойдохъ да сторя Своята воля, а волята на Бога“ — първата опорна точка — и послѣ: „Не дойдохъ да взема живота на хората, а дойдохъ да дамъ Своя животъ на тѣхъ“ — втората опорна точка. И наистина, заради това дойде Христосъ — да ни даде животъ. Той проповѣдва и осжществи любовта къмъ ближния, защото християнството е любовъ къмъ ближния; то е наука за любовта, и, който научи тази наука, той може да гради. Но тази наука не седи въ сладки думи, цѣлувки и подарѣци, защото азъ се съмнѣвамъ, когато единъ човѣкъ почне да дава подарѣци нѣкому, че му мисли добро. Примѣръ за изяснение. Мухата се спрѣла при единъ паякъ, който поч-